

Lars og Leif har levd av dette i over 30 år:

– Ofte får vi høre at «akkurat sånn var det»

Da de begynte i 1992 var både Lars Nygaard og Leif Blix mørke i håret. Nå er hårfargen nærmere publikums, men minst et par drømmer står på lista – og en frykt.

Vi har jo nesten holdt på en generasjon. Da vi startet hadde vi med mange sanger fra før krigen, sier skuespiller og sanger Leif Blix.

Nå har vi har skjont at de visene er det ingen som husker lenger, så vi har beveget oss opp på 1950- og 60-tallet, legger trekkspiller Lars Nygaard til.

Under vignetten «Den gode melodi» har de to nesoddingene turnert landet rundt til sosiale institusjoner, eldreentre, og private arrangement og med lang rekke forestillinger. For øyeblikket 15 ulike konsertprogram – for å være eksakt.

I rundt tre kvarter synger, spiller og forteller de om artister som Alf Prøysen, Evert Taube, Erik Bye og Vidar Sandbeck. Eller de framfører nostalgiske kabareter med titler som «Hyttetur», «Filmminner» eller «Ønskekonserten».

DET VAR dette siste programmet publikum på Nesoddtunet fikk oppleve en torsdag i mai. De fikk gjenoppleve låtene og følelse av å sitte ved radioapparatet mens et av NRKs signaturprogrammer ble sendt.

Her kjenner de fleste seg igjen, forteller Nygaard, som kan rapportere at «Ønskekonserten» er en av deres største suksesser.

– Vi har spilt dette så lenge at vi flere ganger har byttet ut sanger, både for å beholde interessen selv og for å justere

UNDERHOLDER: Blix og Nygaard forklarer at det gjelder å holde seg på grensen mellom det som nesten er utsungnet, og det man ikke har hørt før. FOTO: ANN-TURI FORD

det til nye generasjoner, opplyser Blix.

Publikum i Nesoddtunets kantine låter til å være svært fornøyd – især når «radiostemmen» annonserer sangønsker fra Nesodden og Drøbak.

– Folk ble overrasket når de hører sitt sted på «radioen», smiler han.

VED SIDEN av Ønskekonserten har programmet om Erik Bye vært en stor hit.

Etter 31 år i de eldres tjeneste har de svært bred erfaring i hva som fungerer best. Korte fortellingsdeler mellom sangene er lurt. Og eget utstyr – stol, lydanlegg og så videre – slik at det går kjapt å rigge opp og ned uten å være prisgitt forholdene på stedet.

Ofte har de tre konsertper dag. På 17. mai hadde de fire forestillinger.

En gang om våren og en gang om høsten drar de ut på turne. Det er et nøye gjennomarbeidet system med mange faste kunder. De søker støtte og besøkere institusjoner på Østlandet, Stavanger-området og – de siste 20 årene – til faste kunder i Bergensområdet.

– Bergen er en helt eget kultur. De elsker underholdning og ler høyt, så det er et høydepunkt å spille der, sier Leif Blix.

PÅ SPØRSMÅL om de har merket seg noen forskjell i eldreomsorgen i øst og vest svarer de slik:

– Forskjellen går mellom små og store kommuner. I de små kommer man på et eldre hjem hvor det er kjente. Det er mer «industrialisert» i de større kommunene.

Ellers har «Den gode melodi» vent seg til at eldre ikke alltid gir så rungende applausen.

– Gamle mennesker er ikke så gode til å klappe, smiler Blix, men understre-

MUSIKERE: – Man må huske at gamle ikke er en egen type mennesker. De er jo slik de alltid har vært, veldig forskjellige, minner Leif Blix (t.v.) om. – Vi har et lite skrablikk på det vi forteller om, sier Lars Nygaard. FOTO: ANN-TURI FORD

ker:

– Man må huske at gamle ikke er en egen type mennesker. De er jo slik de alltid har vært, veldig forskjellige. Noen liker all slags musikk, noen liker bare bestemte ting.

Noe de begge setter pris på er å utvikle nye programmer.

– **VI** elsker å være romantiske og nostalgiske, men spiller også på humor. Vi har et lite skrablikk på det vi forteller om, sier Lars Nygaard.

– Og så passer vi på å ha ting folk kan kjenne seg igjen i. For eksempel å dra på ferie med hele familien stappet inn i folkevogna og barna som krangler i baksetet. Ofte får vi høre at «akkurat sånn var det».

De forklarer at det gjelder å holde seg

på grensen mellom det som nesten er utsungnet, og det man ikke har hørt før.

– For eksempel finne de mer ukjente fortellingene og sangene fra Prøysen. Nygaard reflekterer at materialet deres framfor alt jo er visesanger.

– Det kan jo egentlig strekkes til Jan Eggum og Lillebjørn Nilsen. Vi har jo kommer opp til den generasjonen som synes 1950-tallet er for lenge siden.

«**DEN GODE** melodi» kan gleder seg over et system som er finslippt på alle kanter gjennom tre tiår. Og de har fortsatt et par drømmer de gjerne skulle ha sett gå i oppfyllelse.

– Vil gjerne opptre mer på biblioteker. Det er en liten drøm, sier Nygaard.

– Og så har vi noen litt smalere programmer, for eksempel et om Dan An-

derson, som vi ønsker å spille mer. Det har ikke slått an så godt som vi håpet. De som elsker ham elsker ham veldig, det er som en kult. Sangene er triste og mollandstemt. Det hadde passet godt på et bibliotek.

Og så er det én ting Lars Nygaard frykter.

– Jeg gruer meg til «de eldre» ikke lenger liker trekkspill.

ANN-TURI FORD
ann-turi.ford@amta.no

FØR: Da Den gode melodi ble startet i 1992 var Lars Nygaard og Leif Blix mørkere i håret. I dag er hårfargen nærmere publikums.

FOTO: DEN GODE MELODI

KONSERT: En av Den gode melodis første konsert: Julebord hos fagbladet Journalisten i 1993.

FOTO: DEN GODE MELODI

BEGEISTRET: Wenche Størseth i Nesoddtunets venner er begeistret for Lars Nygaard og Leif Blix og hyrer dem jevnlig inn.

FOTO: ANN-TURI FORD